

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Alexei Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanov Alexandr împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecare a pricinii, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 20 ianuarie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 09.10.2014, Ivanov Alexandr s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” privind încasarea sumei de 202 546 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tratarea plantelor cu substanțe chimice și neinformării în termen despre acest eveniment, precum și încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, are în proprietate o prisacă din 50 familii de albine, situată în satul Mirnoe, raionul Anenii Noi.

Afirmă că în perioada 19.06.14 - 20.06.14 pârâtul a prelucrat cu substanțe chimice terenurile ce-i aparțin cu drept de proprietate și arendă în comuna Ciobanovca, satul Mirnoe, raionul Anenii Noi.

Notează reclamantul că în rezultatul aplicării nesanționate a substanțelor chimice pârâtul i-a pricinuit pagubă în sumă de 202 546 lei, și anume 17 familii de albine pierite, 10 familii de albine nereproduse, miere, ceară, polen, propolis, păstură necolectate și alte cheltuieli.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 24 iulie 2015, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Ivanov Alexandr împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” privind încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecare a pricinii.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a conchis că cerințele reclamantului sunt întemeiate, or, probele anexate la materialele cauzei demonstrează că Societatea cu Răspundere Limitată „Salisar Vit”, contrar prevederilor legii nu a executat obligația

de a informa autoritate publică locală cu 7 zile înainte de tratarea terenurilor enunțate, în perioada 11-29 iunie 2014, a prelucrat terenurile agricole pe care le posedă în comuna Ciobanovca, satul Mirnoe, raionul Anenii Noi, cu erbicidul Grader SL (s.a. Glifosat) în perioada în care plantele de pe terenul menționat erau înflorite. Referitor la cerința reclamantului privind încasarea sumei de 8 500 lei în legătură cu procurarea hranei pentru albini, instanța a menționat că contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, Ivanov Al. nu a prezentat probe care ar demonstra suportarea efectivă a acestor cheltuieli.

La 11.08.2015 și la 18.11.2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” a depus apel împotriva hotărârii primei instanței, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate în partea în care a fost admisă cererea de chemare în judecată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 iulie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Alexei Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” a înaintat recurs prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.01.2016, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 iulie 2015 în partea în care au fost admise cerințele lui Ivanov Alexandr, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care cerințele înaintate de Ivanov Alexandr să fie respinse.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 20.01.2016 a fost recepționată de către recurent la data de 03.02.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 18.02.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 06.04.2016, Covaliu Gheorghe, reprezentantul lui Ivanov Alexandr a depus referință, prin care solicită declararea recursului înaintat de avocatul Alexei

Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” ca fiind inadmisibil.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Alexei Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Alexei Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către avocatul Alexei Tighinean, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Salisar Vit” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea